

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519201411
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519201411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v spore žalobcu: R.. V. Z., I.. XX.XX.XXXX, G.W. B. O. Z., S. XXXX/XX, zast. Advokátska kancelária Mihalda, Valach, Kišac, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Gogoľova 18, proti žalovaným: 1/ R.. O. Š., I.. XX.XX.XXXX, X/ R.. Ľ. Š., I.. XX.XX.XXXX, T. M. G. B. O. L., XXXX N., W. Xa, obaja zast. Mgr. Andrejom Maarom, advokátom v Bratislave, Dunajská 8, o zaplatenie 18.945 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 19. februára 2020 č.k. 39C/17/2019-100 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 18.945 € spolu s úrokom vo výške 2% ročne zo sumy 18.945 € od 01.01.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 18.945 € od 01.01.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súčasne priznal voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2/Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca a žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili dňa 24.01.2014 O. Z.S. ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným finančnú pôžičku vo výške 23.945 €, ktorej prevzatie potvrdili žalovaní 1/ a 2/ svojimi overenými podpismi. Žalobca a žalovaní 1/ a 2/ následne dňa 02.02.2016 po čiastočnej úhrade pôžičky uzatvorili dodatok k zmluve o pôžičke. Sporové strany sa v zmysle Dodatku dohodli, že zvyšná nezaplatená časť pôžičky ku dňu podpisu Dodatku predstavuje sumu 18.945 €, ktorú sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali zaplatiť najneskôr do konca roka 2017, t.j. do 31.12.2017. Sporové strany sa v Dodatku dohodli, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní uhradiť žalobcovi úrok vo výške 2% ročne zo sumy 18.945 € od 01.01.2016 do zaplatenia.

3/Žalovaní 1/ a 2/ pohľadávku uplatnenú žalobcom nerozporovali. Proti pohľadávke žalobcu však uplatnili kompenzačnú námietku do výšky žalovanej sumy ako prostriedok procesnej obrany. Proti pohľadávke žalobcu uplatnenú žalobou si započítali časť zo svojej údajnej pohľadávky voči žalobcovi, ktorej celková výška je 31.500 €. Žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že nadobudli pohľadávku na započítanie proti žalobcovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2019 od postupcu, spoločnosti Energy Concept, s.r.o. Postúpená pohľadávka podľa žalovaných vznikla v čase, keď žalobca vykonával od 20.06.2012 do 28.07.2017 funkciu konateľa spoločnosti Energy Concept, s.r.o., Kopčianska 8A/3756, Bratislava 851 01, IČO: 35 918 071. Žalobca počas výkonu funkcie vybral z účtu spoločnosti Energy Concept, s.r.o. finančnú hotovosť vo výške 31.500 €, ktorú po skončení funkcie ako konateľa postupcu dňa 28.07.2017 nevydal spoločnosti, nepreukázal jej použitie pri plnení funkcie konateľa v prospech spoločnosti, ani inak nevyúčtoval jej vynaloženie. Skončením výkonu funkcie konateľa žalobcovi odpadol podľa žalovaných právny dôvod na nakladanie s finančnými prostriedkami z majetku

spoločnosti, ktorej bol konateľom a nevrátením finančnej hotovosti pri skončení funkcie sa o ňu žalobca obohatil, teda prostriedky prešli od 29.7.2017 do jeho majetkovej sféry bez právneho dôvodu.

4/Žalobca potvrdil, že bol konateľom spol. Energy Concept, s.r.o., avšak poprel tvrdenia žalovaných o tom, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor spoločnosti Energy Concept, s.r.o. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca ako dôkaz Potvrdenie spol. Energy Concept, s.r.o. zo dňa 18.09.2018, vydané na žiadosť žalobcu, ktorým spoločnosť Energy Concept, s.r.o. zastúpená konateľom, žalovaným 1/, jednoznačne potvrdila, že voči žalobcovi neevviduje žiadne pohľadávky. Spoločnosť vydala žalobcovi Potvrdenie, že neevviduje voči nemu žiadne pohľadávky dňa 18.09.2018, pričom k postúpeniu pohľadávky malo podľa žalovaných dôjsť dňa 20.05.2019. Vzhľadom na tieto skutočnosti, postúpeniu pohľadávky predchádzalo vyhlásenie postupcu, že voči žalobcovi neevviduje žiadne pohľadávky a preto žalobca považuje postúpenie pohľadávky na žalovaných za účelové. Žalobcom predložené Potvrdenie je dôkazom, ktorý jednoznačne vyvracia a sponchybuje skutkové tvrdenia žalovaných.

5/Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ žalobca žalobou uplatnil nárok na splatenie pôžičky, poskytnutej žalovaným 1/ a 2/, a tieto nárok žalobcu nepoprel (§ 151 CSP), nárok žalobcu sporný nebol. Nepopretý nárok žalobcu okrem toho hodnoverne preukazovalo potvrdenie o prevzatí pôžičky od žalobcu vo výške 23.945 €, podpísané overenými podpismi žalovaných dňa 24.01.2014, ktorú sa zaviazali splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.000 € vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom október 2014, pod hrozbou straty výhody splátok. Dodatkom zo dňa 02.02.2016, žalovaní 1/ a 2/ uznali záväzok z pôžičky vo výške 18.945 € spolu s úrokom 4% ročne za obdobie rokov 2014 a 2015 a zaviazali sa ho splatiť do konca roku 2017, spolu s úrokom od 01.01.2016 vo výške 2% zo zostatku. Záväzok zo zmluvy o pôžičke sa stal splatným v zmysle dodatku dňa 31.12.2017. Žalobca nárok uplatnil na súde 27.03.2019.

6/V konaní bola sporná pohľadávka uplatnená žalovanými 1/ a 2/ ako prostriedok procesnej obrany, na započítanie voči pohľadávke žalobcu. Pohľadávka podľa žalovaných 1/ a 2/ mala vzniknúť titulom bezdôvodného obohatenia žalobcu na úkor spoločnosti Energy Concept, s.r.o. Žalovaní 1/ a 2/ mali nadobudnúť pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávky (č.l. 42) podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka od postupcu spoločnosti Energy Concept, s.r.o., IČO: 35 918 071 zo dňa 20.05.2019, ktorej predmetom mala byť pohľadávka titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 31.500 € voči žalobcovi, ktorý po skončení funkcie konateľa u postupcu dňa 28.07.2017 nevrátil postupcovi finančnú hotovosť, ktorú vybral z bankového účtu postupcu v období od 23.09.2016 do 16.02.2017, nepreukázal jej použitie pri plnení funkcie konateľa v prospech postupcu, ani inak nevyúčtoval jej vynaloženie. Podľa žalovaných sa vybraná finančná hotovosť stala bezdôvodným obohatením dlžníka dňom nasledujúcim po skončení funkcie konateľa u postupcu dňa 29.07.2017. Postupca k zmluve o postúpení, žalovaným odovzdal len doklady o výberoch z účtu postupcu. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že postupca žalobcu do postúpenia pohľadávky, do 20.05.2019, na zaplatenie postupovanej pohľadávky žalobcu nevyzval. Odplatu žalovaní, za postúpenie pohľadávky, boli podľa zmluvy povinní zaplatiť „do 30 dní od vymoženia postúpenej pohľadávky alebo iného spôsobu zániku záväzku dlžníka“ vo výške 31.500 €. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2019 bolo zaslané žalobcovi postupcom, zastúpeným žalovaným 1/. Oznámenie o postúpení pohľadávky rovnako neobsahuje výzvu na jej zaplatenie. Žalovaní 1/ a 2/ až prostredníctvom právneho zástupcu, na pojednávaní konanom dňa 05.02.2020, vyzvali žalobcu na jej zaplatenie. Splatnosť pohľadávky v prípade jej existencie by bola nastala v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dňom 06.02.2020.

7/Žalobca v spoločnosti Energy Concept, s.r.o., IČO: 35 918 071 bol konateľom od 20.06.2012 do 10.07.2017 (a nie ako tvrdia žalovaní 1/ a 2/ do 28.07.2017) a spoločníkom do 05.09.2018. Podľa Organizačného poriadku spoločnosti zo 07.10.2014 žalovaný 1/ ako konateľ spoločnosti zodpovedal za vedenie účtovníctva; okrem iného za mesačné a koncoročné hlásenia na daňový úrad, vedenie pokladne, stavu hotovosti v pokladni, všetkých príjmových a výdavkových dokladov, prípravu účtovných dokladov pre účtovníčku na zaúčtovanie s tým, že raz mesačne umožnil žalobcovi ako druhému konateľovi prístup k nahliadnutiu a kontrole všetkých účtovných dokladov firmy. Pri riadnom vedení účtovníctva by sa skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, prejavila priebežne mesačne z výpisu z účtu spoločnosti, najneskôr pri ročnej účtovnej uzávierke za roky 2016 a 2017. Žalovaný 1/ ako jediný konateľ spoločnosti a zodpovedná osoba za vedenie účtovníctva vystavil žalobcovi po skončení jeho účasti na spoločnosti potvrdenie zo dňa 18.09.2018, že spoločnosť neevviduje voči žalobcovi žiadne pohľadávky.

8/Žalovaní 1/ a 2/ v konaní, z účtovníctva spoločnosti, nepreukázali existenciu pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia uplatňovanej v konaní na započítanie. Preukázaný bol len uskutočnený výber

finančných prostriedkov samostatným konaním oboch konateľov spoločnosti, čo v podstate nebolo sporné. Sporná bola skutočnosť, že zo strany žalobcu malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný 1/ ako konateľ spoločnosti, zodpovedný za vedenie účtovníctva najneskôr z mesačného výpisu z účtu spoločnosti sa o výbere z účtu dozvedel (v období od 23.09.2016 do 16.02.2017), to znamená, že potvrdenie z 18.09.2018 vystavoval žalobcovi na základe osobných vedomostí z účtovníctva spoločnosti. Žalovaný 1/ a 2/ existenciu pohľadávky, ktorá bola na nich postúpená nepreukázali. Ustálená judikatúra k otázke jednostranného započítania zaujala stanovisko, podľa ktorého započítanie nesplatenj pohľadávky na pohľadávku splatnú jednostranným úkonom veriteľa je zo zákona vylúčené (§ 581 ods. 2). Započítanie je možné uskutočniť aj v priebehu sporového konania. Neexistujúca pohľadávka sa napriek výzve žalovaných prostredníctvom právneho zástupcu na zaplatenie zo dňa 05.02.2020 splatnou ani stať nemohla. Neexistencia pohľadávky v čase uzavretia zmluvy o jej postúpení nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení, ale zakladá zodpovednosť postupcu voči postupníkovi (§ 527 ods. 1, písm. a) OZ).

9/Súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, na kompenzačnú námietku žalovaných ako procesnej obrany neprihliadal. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že pohľadávka uplatnená kompenzačnou námietkou neexistuje, vykonaným dokazovaním nebola preukázaná, nebola riadne zaúčtovaná v účtovníctve postupcu a potvrdením postupcu bolo v podstate vyvrátené, že žalobcovi vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor spoločnosti. Okrem neexistencie pohľadávky, žalovaní žiadali započítať nesplatenú pohľadávku a vzhľadom na plynutie času aj premlčanú. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno v časti existencie pohľadávky, súd sa bližšie s námietkou premlčania žalobcu nezaoberal.

10/Súd prvej inštancie nepripustil, s poukazom na koncentračnú zásadu konania, vykonanie ďalších dôkazov navrhovaných žalovanou stranou prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu (153 CSP), že pravosť listín - výber v hotovosti - súd nepovažoval za sporný (podpisové oprávnenie v banke mali obaja konatelia) a preukazovanie výberu finančných prostriedkov samostatne žalobcom inými potvrdeniami banky, považoval za nadbytočné a nepreukazujúce vznik bezdôvodného obohatenia žalobcom na úkor spoločnosti, t.j. existenciu pohľadávky. Na základe zisteného skutkového stavu súd žalobe v plnom rozsahu ako dôvodne podanej vyhovel. Spolu s istinou priznal žalobcovi aj dohodnutý úrok odo dňa 01.01.2016 (§ 658 OZ) a úrok z omeškania v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky do zaplatenia, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

11/O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

12/Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali včas odvolanie žalovaní. Súdu vytýkali, že znemožnil žalovaným v konaní viackrát, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd neakceptoval žiadosť žalovaného 1/ o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, preukázaných lekárskeym potvrdením, pričom neuviedol, že uvedený dôvod odročenia nepovažuje za dôležitý ani neuviedol, že požaduje, od žalovaného, aby sa nechal zastúpiť advokátom, nakoľko vo veci už došlo k odročeniu pojednávania zo zdravotných dôvodov. Žalovanému 2/ odňal právo konať pred súdom a zároveň súd o neakceptovaní žiadosti o odročenie rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia žiadosť o odročenie pojednávania zamietol, čo spôsobilo zmätočnosť oznámenia súdu o neakceptovaní ospravedlnenia pojednávania. Súd porušil procesné práva žalovaných aj tým, že v rozpore so zásadou rovnosti zbraní znemožnil žalovaným, aby si našťudovali písomné podanie žalobcu predložené na pojednávaní a využitím koncentračnej zásady zamietol vykonanie dôkazov žalovaných proti skutočnostiam uvedeným v písomnom podaní žalobcu, keď predtým písomné podanie žalobcu použitím sudcovskej koncentračnej zásady neodmietol. Súd porušil procesné práva žalovaných aj v spojení oboch vyššie uvedených dôvodov, nakoľko tým, že súd odňal žalovanému 1/ právo konať pred súdom, znemožnil mu tak sa oboznámiť s vyjadreniami druhej strany, vyjadriť sa k nim a navrhnúť prípadne proti nim dôkazy.

Súd v konaní nemal za preukázanú skutočnosť, že žalobca sám vybral z účtu spoločnosti Energy concept, s.r.o. sumu 31.500 € a to napriek tomu, že žalovaní predložili písomné dôkazy o tejto skutočnosti. Žalobca písomné dôkazy spochybnil písomným vyjadrením na jedinom pojednávaní v predmetnej veci, proti čomu žalovaný navrhol vykonanie písomných dôkazov, ktoré pravosť predložených potvrdení potvrdia. Súd vykonanie tohto dôkazu, ktorý bol dôležitým predpokladom pre úspešné uplatnenie kompenzačnej námietky žalovaných, zamietol, čím porušil 365 ods. 1 písm. e) CSP, pričom je zrejmé, žalovaní nemohli dôkaz navrhnúť skôr, keďže nemohli predpokladať, že žalobca spochybní pravosť dokladov preukazujúcich výber z účtu Energy concept, s.r.o.

Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď potvrdenie spol. Energy Concept, s.r.o. zo dňa 18.09.2018, vydané na žiadosť žalobcu, ktorým spoločnosť Energy Concept, s.r.o. zastúpená konateľom - žalovaným 1/, potvrdila, že voči žalobcovi neeviduje žiadne

pohľadávky považoval za jednoznačný dôkaz, ktorý vyvracia tvrdenia žalovaných v kompenzačnej námietke. Podľa názoru žalovaných potvrdenie nie je jednoznačným dôkazom o tom, že žalobca nemá žiadny záväzok voči spoločnosti Energy Concept, s.r.o. Žalovaní v konaní, napriek vydanému písomnému potvrdeniu tvrdili, že žalobca záväzky voči spoločnosti má. Žalovaní predložili dôkazy o tom, že u žalobcu bezdôvodné obohatenie vzniklo, a že žalovaní sa stali veriteľmi pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia postúpením pohľadávky. Dôkazy o pravosti predložených dôkazov súd zabránil žalovaným predložiť.

Súd v rozsudku, pokiaľ konštatoval, že v konaní bol preukázaný len uskutočnený výber finančných prostriedkov samostatným konaním oboch konateľov spoločnosti, vyhlásil skutočnosť, ktorá bola medzi stranami sporná za nespornú, keď žalovaní jednoznačne tvrdili, že peniaze vybral z účtu spoločnosti Energy Concept, s.r.o. žalobca, čo je nesporné z predložených potvrdení banky. Súd nemohol vo veci správne rozhodnúť, pokiaľ vychádzal zo spornej skutočnosti akoby išlo o nespornú skutočnosť. Pričom za nespornú skutočnosť považoval tvrdenie žalobcu, s ktorým žalovaní nesúhlasili.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza podľa odvolateľov i z nesprávneho právneho posúdenia veci. K vzniku bezdôvodného obohatenia u žalobcu mohlo dôjsť najskôr deň nasledujúci po skončení jeho funkcie, teda 11.7.2017 (žalovaní chybou v písaní nesprávne uvádzali dátum 29.7.2017). Pokiaľ súd vychádza z právneho názoru, že u konateľa dôjde k bezdôvodnému obohateniu výberom z účtu spoločnosti, nemôže vo veci správne rozhodnúť. Konateľ spoločnosti má právo vyberať peniaze z účtu spoločnosti a s nimi nakladať, preto v zásade u neho nedôjde k bezdôvodnému obohateniu skôr, ako sa výkon jeho funkcie skončí. Právny názor súdu, že spoločnosť sa mala o vzniku bezdôvodného obohatenia výberom z účtu dozvedieť z výpisu z účtu je nesprávny a nemôže viesť k správemu rozhodnutiu vo veci.

Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaní 1/ a 2/ v konaní, z účtovníctva spoločnosti, nepreukázali, existenciu pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia uplatňovanej v konaní na započítanie, odvolatelia trvali na tom, že výbery z účtu v banke sú výlučne dôkazom o tom, že žalobca vybral z bankového účtu hotovosť v uvedenej výške. Žalovaní ani spoločnosť Energy Concept, s.r.o. nemajú dôkaz o tom, že žalovaný vybrané prostriedky z bankového účtu spoločnosti nevydal spoločnosti ani dôkaz o tom, že ich nepoužil na úhradu záväzkov spoločnosti. Podľa ich názoru pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 6 Cdo 81/2010). Z účtovníctva spoločnosti Energy Concept nevyplýva, že by žalobca peniaze spoločnosti použil na podnikanie spoločnosti. Avšak ani predloženie všetkých účtovných dokladov spoločnosti nie je dôkazom o tom, ako žalobca naložil s výberom z účtu spoločnosti. Nie je možné spravodlivo od žalovaných požadovať, aby predložili dôkaz o tom, že žalobca peniaze, ktoré vybral z účtu napr. nevložil do pokladne spoločnosti a zároveň, že ich ani nepoužil iným spôsobom v prospech spoločnosti, toľko keď žalobca v konaní nevyjadril žiadny spôsob, ako mal prostriedky spoločnosti použiť, teda nebolo v silách žalovaných predložiť dôkazy o tom, čo všetko žalobca s vybranými peniazmi nespravil a naopak iba žalobca môže preukázať, že peniaze použil na podnikanie spoločnosti. Súd preto nesprávne právne posúdil, na koho strane je v spore dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaných, žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že jeho záväzok na vydanie bezdôvodného obohatenia zanikol, alebo že nevznikol, a preto mal súd vychádzať z preukázaných skutočností, že žalobca vybral z účtu spoločnosti Energy concept, s.r.o. sumu 31.500 €, pričom nebol predložený žiadny dôkaz, že by ich použil na podnikanie spoločnosti alebo by ich vydal spoločnosti po skončení jeho funkcie konateľa. K takémuto zisteniu súd nemohol dospieť, pretože nesprávne zistil skutkový stav, keď vychádzal z údajne nespornej skutočnosti, že výber uskutočnili žalobca a žalovaný 1/ spolu, čo je v priamom rozpore s tvrdením žalovaných.

Nesprávne právne vec posúdil súd prvej inštancie aj keď vychádzal z právneho názoru, že kompenzačnej námietke žalovaných nemožno vyhovieť, nakoľko ich pohľadávka sa stala splatnou až 5.2.2020. Podľa názoru žalovaných súd musí na kompenzačnú námietku prihliadať ku dňu vyhlásenia rozhodnutia 19.2.2020, čo aj podľa názoru súdu bola podmienka splatnosti splnená. Žalovaný najneskôr 5.2.2020 vyzvali žalobcu na plnenie a zároveň v tento deň opakovane právny zástupca žalovaných vniesol kompenzačnú námietku žalovaných. Preto nie je zrejmé, k akému dňu súd stav pohľadávky žalovaných posudzoval, keď usúdil, že nie je splatná z dôvodu chýbajúcej výzvy na plnenie. Kompenzačnú námietku môže účastník vzniesť aj v odvolacom konaní, čo žalovaní týmto z opatrnosti vykonávajú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolatelia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13/Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných konštatoval, že pre odročenie pojednávania musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou podmienkou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody. Druhou podmienkou je, že od strany alebo jej zástupcu nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V danom prípade nebolo znemožnené, aby žalovaní uskutočňovali svoje procesné práva, keď nebola splnená druhá podmienka pre odročenie pojednávania, keďže žalovaní sú v konaní riadne zastúpení advokátom, ktorý bol prítomný na pojednávaní dňa 05.02.2020 a ktorý tak mohol uskutočňovať všetky procesné práva, ktoré žalovaným patria. Neobstojí tak ani námietka žalovaných, že súd znemožnil strane oboznámiť sa s vyjadreniami a návrhmi druhej strany a právo vyjadriť svoje stanovisko na pojednávaní.

Vyjadrenie, ktoré predložil právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 05.02.2020 bolo iba zhodnotenie jeho právnej argumentácie a zhodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní predložené. Žalobca už vo svojom prvom vyjadrení zo dňa 03.12.2019, ktorým reagoval na vyjadrenie žalovaných zo dňa 08.11.2019, namietal, že žalovaní nepredložili relevantné dôkazy a neuniesli tak bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Žalovaní však ani následne vo svojom ďalšom vyjadrení zo dňa 17.12.2019, ktoré navyše bolo rozporuplné a nejednoznačné, nepredložili ďalšie dôkazy a nepodložili svoje tvrdenia. Preto žalobca vo vyjadrení, ktoré predložil na pojednávaní dňa 05.02.2020, opätovne len zhodnotil predložené dôkazy a svoju právnu argumentáciu, ktorú na pojednávaní osobne predniesol. Neobstojí ani námietka, v zmysle ktorej súd znemožnil žalovaným právo navrhnúť dôkazy inými listinami z banky, keď súd návrh odmietol uplatnením sudcovskej koncentrácie konania. Žalovaní mali v konaní pred súdom viac možností tvrdiť, svoje tvrdenia podložiť dôkazmi a vyjadriť sa k tvrdeniam žalobcu, avšak túto možnosť dostatočne nevyužili, a to ani prostredníctvom podania, ktoré nasledovalo po tom, ako žalobca namietal, že v konaní neuniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Ak aj žalovaní chceli navrhnúť vykonanie dôkazov, ktoré by spochybnené dôkazy potvrdili, tak je nanajvýš čudné a nepochopiteľné, prečo tieto dôkazy nepredložili v rámci podania odvolania, keď § 366 písm. d) CSP umožňuje novoty v odvolacom konaní, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na vyššie uvedené mal žalobca jednoznačne za to, že súd postupoval procesne správne a zachoval tak právo na spravodlivý súdny proces.

Ohľadom námietky v súvislosti s predbežným právnym názorom súdu, poukázal žalobca na účel predbežného právneho názoru, ktorým je možnosť strany uviesť vlastné argumenty, a tým predbežný názor súdu potvrdiť alebo vyvrátiť. Žalovaní túto možnosť mali a dokonca tvrdia, že tento právny názor aj vyvrátili. Žalobca pritom zdôraznil, že akékoľvek predbežné právne posúdenie veci je pre súd v zásade nezáväzná. V danom prípade údajná pohľadávka uplatnená kompenzačnou námietkou nebola žalobcom uznaná a nebola ani judikovaná súdom, bolo potrebné ju v prvom rade preukázať, nakoľko žalobca považoval nárok žalovaných za neoprávnený a sporný. Súd sa navyše v odôvodnení rozsudku odvolal na ustálenú judikatúru k otázke jednostranného započítania, ktorá zaujala stanovisko, podľa ktorého započítanie nesplatenj pohľadávky na pohľadávku splatnú jednostranným úkonom veriteľa je zo zákona vylúčené. V zmysle odôvodnenia rozsudku je započítanie možné uskutočniť aj v priebehu sporového konania. Tieto závery súdu sa vôbec nerozporujú s tými, na ktoré poukazovali žalovaní a ktoré na pojednávaní podporili judikatúrou. Podľa žalobcu sa prvoinštančný súd s kompenzačnou námietkou žalovaných vysporiadal dostatočným spôsobom, a to aj v odôvodnení rozsudku.

Podľa názoru žalobcu to bol práve on, ktorý považoval potvrdenie spol. Energy Concept, s.r.o. zo dňa 18.09.2018 za jednoznačný dôkaz, ktorý vyvracia tvrdenia žalovaných v kompenzačnej námietke a nie súd ako to mylne uviedli žalovaní v odvolaní. Toto tvrdenie o jednoznačnosti dôkazu je obsiahnuté v odôvodnení rozsudku práve v časti, v ktorej ide o zhrnutie argumentov žalobcu. Súd sa k predmetnému dôkazu v odôvodnení rozsudku síce vyjadril tiež, no v tom zmysle, že predmetné potvrdenie vystavoval žalovaný 1/ ako konateľ spoločnosti zodpovedný za vedenie účtovníctva, na základe osobných vedomostí z účtovníctva a okrem iného bolo potvrdením postupcu v podstate vyvrátené, že žalobcovi vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor spoločnosti.

Žalobca vo svojich podaniach okrem iného poukázal na skutočnosť, že samotné výbery z účtu nepreukazujú vznik bezdôvodného obohatenia. Žalovaní totižto predložili viaceré dôkazy v podobe výberov z účtu (spoločné výbery, samostatné výbery), ktoré navyše neboli všetky žalobcom spochybnené. Aj vzhľadom na vykonané dokazovanie preto súd prvej inštancie správne ustálil za podstatnú spornú skutočnosť, že zo strany žalobcu malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu.

Ďalší odvolací dôvod žalovaných poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci, pričom žalovaní výslovne uviedli v odvolaní nasledovné: „Pokiaľ súd vychádza z právneho názoru, že u konateľa dôjde k bezdôvodnému obohateniu výberom z účtu spoločnosti, nemôže vo veci správne rozhodnúť.“ Žalovaní zrejme aj pri tomto odvolacom dôvode vychádzali z nesprávneho a celkom nepresného výkladu rozsudku, keď súd prvej inštancie v rozsudku výslovne uviedol: „Pri riadnom vedení účtovníctva, by sa

skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, prejavila priebežne mesačne z výpisu z účtu spoločnosti, najneskôr pri ročnej účtovnej uzávierke za roky 2016 a 2017. “

Podľa žalobcu v súvislosti s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou, v tomto konkrétnom prípade je podľa neho nutné aplikovať túto teóriu na strane žalobcu a nie u žalovaných. Bolo preto povinnosťou žalovaných predložiť súdu dôkazy, ktoré by preukazovali ich tvrdenia o vzniku bezdôvodného obohatenia. Keďže údajná pohľadávka, ktorú si uplatnili kompenzačnou námietkou žalovaní, nikdy neexistovala, žalobca nemal povinnosť preukazovať neexistenciu niečoho. Aj napriek tomu bol Žalobca schopný preukázať neexistenciu niečoho, a to potvrdením spol. Energy Concept, s.r.o., za čo môže vďačiť svojej obozretnosti. V tejto súvislosti žalobca pripomenul klasickú rímsku právnu zásadu (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“

Podľa žalobcu právny zástupca žalovaných si až na pojednávaní dňa 05.02.2020 uvedomil, že žalobca nebol až do predmetného pojednávania vyzvaný na plnenie, t.j. na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo je podmienkou splatnosti. Žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu až na predmetnom pojednávaní vyzvali Žalobcu na plnenie pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorá skutočnosť je zachytená v zápisnici o pojednávaní dňa 05.02.2020. Berúc do úvahy aj vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k správny záverom, keď v rozsudku uviedol nasledovné: „Splatnosť pohľadávky v prípade jej existencie by bola nastala v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dňom 06.02.2020.“ Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol celkom jasne nasledovné: „Ustálená judikatúra k otázke jednostranného započítania zaujala stanovisko, podľa ktorého započítanie nesplatnej pohľadávky na pohľadávku splatnú jednostranným úkonom veriteľa je zo zákona vylúčené (§ 581 ods. 2). Započítanie je možné uskutočniť aj v priebehu sporového konania. Neexistujúca pohľadávka sa napriek výzve žalovaných prostredníctvom právneho zástupcu na zaplatenie zo dňa 05.02.2020 splatnou ani stať nemohla.“ Súd uviedol v odôvodnení Rozsudku aj nasledovné: „Okrem neexistencie pohľadávky, žalovaní žiadali započítať nesplatnú pohľadávku a vzhľadom na plynutie času aj premlčanú. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní neuniesli dôkazné bremeno v časti existencie pohľadávky, súd sa bližšie s námietkou premlčania žalobcu nezaoberal.“ Podľa žalobcu žalovaní vo svojom odvolaní prekrútili význam právneho názoru súdu.

Žalobca vo svojich podaniach poukázal na to, že postúpenie pohľadávky zo spol. Energy Concept, s.r.o. na žalovaných a následné uplatnenie údajnej pohľadávky kompenzačnou námietkou, bolo účelové, v snahe vyhnúť sa povinnosti uspokojiť oprávnený nárok žalobcu. Pochybnosti podľa žalobcu vzbudzovali nielen samotné podania žalovaných, ktoré obsahovali nezrovnalosti a chyby, ale aj samotný dôkaz - zmluva o postúpení pohľadávky, v ktorej bol uvedený nesprávny dátum skončenia funkcie žalobcu ako konateľa, t.j. 28.07.2017, hoci k skončeniu funkcie došlo dňa 10.07.2017. V odvolaní žalovaní uvádzajú, že dátum uvádzali nesprávne v dôsledku chyby v písaní. Je však veľmi nepravdepodobné, aby k tej istej chybe v písaní došlo v takmer každom podaní žalovaných ako aj v samotnej zmluve o postúpení pohľadávky.

Žalobca mal teda za to, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd podľa žalobcu postupoval v konaní procesne správne a v súlade so zákonom, rešpektujúc základné princípy civilného sporového súdneho konania a právo na spravodlivý súdny proces. Na základe všetkého vyššie uvedeného žalobca navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom. 14/Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z. (CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, dospel pritom k záveru, že odvolanie žalovaných dôvodné nie je.

15/Pojednávanie sa môže odročiť len na základe rozhodnutia súdu, a to bez návrhu strany alebo na návrh strany. V oboch prípadoch môže byť pojednávanie odročené len z dôležitých dôvodov. Súd môže bez návrhu strany odročiť pojednávanie napríklad pre neprítomnosť predvolaných osôb, ak je ich účasť nevyhnutná, alebo z dôvodu podľa § 181 ods. 4 CSP, prípadne ak potrebuje vykonať ďalšie dôkazy (pozri aj § 182 CSP), môže tak urobiť aj z iných dôvodov na strane súdu (napr. práceneschopnosť konajúceho sudcu). Súd môže rozhodnúť o odročení pojednávania aj na návrh strany. Tento návrh môže byť stranou podaný pred pojednávaním alebo aj počas prebiehajúceho pojednávania. Ak je návrh na odročenie pojednávania podaný pred pojednávaním, pojednávanie môže byť odročené len vtedy, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostať sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody, druhou je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V danom prípade bola vec meritórne súdom prejednaná za účasti právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní dňa 5. februára 2020, ktorý tak mohol uskutočňovať všetky procesné práva, ktoré žalovaným patria. Neobstojí tak ani námietka žalovaných, že súd znemožnil strane oboznámiť sa s vyjadreniami a návrhmi druhej strany a právo vyjadriť svoje stanovisko na

pojednávani. Postupom súdu prvej inštancie teda nedošlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces.

16/Ohľadom údajného znemožnenia žalovanej strane oboznámiť sa s vyjadreniami druhej strany, vyjadriť sa k nim a navrhnúť prípadne proti nim dôkazy sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalobcu, v zmysle ktorého tento vo vyjadrení, ktoré predložil prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 05.02.2020, opätovne len zhodnotil predložené dôkazy a svoju právnu argumentáciu, ktorú na pojednávaní osobne predniesol. Neobstojí ani námietka, v zmysle ktorej súd znemožnil žalovaným právo navrhnúť dôkazy inými listinami z banky, keď súd návrh odmietol uplatnením sudcovskej koncentrácie konania. Žalovaní mali v konaní pred súdom viac možností tvrdiť, svoje tvrdenia podložiť dôkazmi a vyjadriť sa k tvrdeniam žalobcu, avšak túto možnosť dostatočne nevyužili, a to ani prostredníctvom podania, ktoré nasledovalo po tom, ako žalobca namietal, že v konaní neuniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Ak aj žalovaní chceli navrhnúť vykonanie dôkazov, ktoré by spochybnené dôkazy potvrdili, tak je nanajvýš čudné a nepochopiteľné, prečo tieto dôkazy nepredložili v rámci podania odvolania, keď § 366 písm. d) CSP umožňuje novoty v odvolacom konaní, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na vyššie uvedené mal i odvolací súd za to, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne a zachoval obom stranám sporu právo na spravodlivý súdny proces.

17/K žalovaným namietanému postupu súdu prvej inštancie v rozpore s § 181 ods. 2 CSP odvolací súd uvádza, že pokiaľ súd prvej inštancie na pojednávaní neoboznámil strany s tým, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, v zásade platí, že postup súdu podľa ustanovenia § 181 ods. 2 CSP je pre strany sporu a ich zástupcov na základe uvedených úkonov predvídateľný a transparentný, avšak zároveň sa kladie väčší dôraz na zodpovednosť strany za jej vlastnú procesnú aktivitu a prednášanie skutkových tvrdení a návrhov na dokazovanie. Súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP), berie do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas konania (čl. 11 ods. 4 CSP) a pri zisťovaní skutkového stavu vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti (§ 186 ods. 2 CSP). Podľa ustanovenia § 181 ods. 2 CSP, po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. Ak súd toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie citovaného ustanovenia teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod., čo napokon v prejednávaní veci vyplýva aj z obsahu záznamu z pojednávania pred súdom prvej inštancie. Striktné nedodržanie postupu podľa ustanovenia § 181 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie (spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia strán je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné a aké je jeho predbežné právne posúdenie) možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, ktorá však neznemožnila žalovaným, aby uskutočňovali práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18/Z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 20.11.2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018 vyplýva, že cieľom ustanovenia § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je jeho cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Z judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) vyplýva, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ustanovenia § 118 ods. 2 OSP (obsahujúcom obdobnú úpravu vedenia konania ako ustanovenie § 181 ods. 2 CSP), vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci.

19/Nedôvodná bola námietka žalovaných, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď potvrdenie spol. Energy Concept, s.r.o. zo dňa 18.09.2018, vydané na žiadosť žalobcu, ktorým spoločnosť Energy Concept, s.r.o. zastúpená konateľom - žalovaným 1/, potvrdila, že voči žalobcovi neeviduje žiadne pohľadávky považoval za jednoznačný dôkaz, ktorý vyvracia tvrdenia žalovaných v kompenzačnej námietke. Žiadny takýto záver súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje. Naopak súd prvej inštancie sa kompenzačnou námietkou žalovaných riadne zaoberal (viď bod 14. až 27. odôvodnenia), pričom dospel k záveru, že pohľadávka uplatnená kompenzačnou námietkou neexistuje, vykonaným dokazovaním jej existencia

nebola preukázaná, nebola riadne zaúčtovaná v účtovníctve postupcu a potvrdením postupcu bolo v podstate vyvrátené, že žalobcovi vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor spoločnosti.

20/Pokiaľ žalovaní v odvolaní tvrdili, že súd nemohol vo veci správne rozhodnúť, pokiaľ vychádzal zo spornej skutočnosti akoby išlo o nespornú skutočnosť (v zmysle § 186 ods. 2 CSP súd pri zisťovaní skutkového stavu vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti), keď súd prvej inštancie uzavrel, že v konaní bol preukázaný len uskutočnený výber finančných prostriedkov samostatným konaním oboch konateľov spoločnosti, skutočnosť je taká, že súd konštatoval, že žalovaní z účtovníctva spoločnosti existenciu pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia, uplatňovanej v konaní na započítanie, nepreukázali, preukázaný bol len výber finančných prostriedkov z účtu v banke, čo samo osebe existenciu pohľadávky nepreukazuje.

21/Ohľadom tvrdeného nesprávneho právneho posúdenia veci, keď odvolatelia namietali, že súd vychádzal z právneho názoru, že u konateľa dôjde k bezdôvodnému obohateniu výberom z účtu spoločnosti, a nie až keď sa výkon jeho funkcie skončí, odvolací súd opätovne poukazuje na záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého pohľadávka uplatnená kompenzačnou námietkou neexistuje, vykonaným dokazovaním jej existencia nebola preukázaná. Ak teda súd prvej inštancie uzavrel, že pokiaľ žalovaní nepreukázali existenciu nimi tvrdenej pohľadávky voči žalobcovi, považoval uplatnenú hmotnoprávnu námietku žalovaných ako prostriedok ich procesnej obrany za nedôvodnú, išlo o záver správny.

22/Odvolací súd mal potom po preskúmaní veci za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP). Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Žalovaní v odvolaní iba opakujú skutočnosti, ktoré uvádzali už v konaní pred prvoinštančným súdom a ktoré tento súd dostatočne zohľadnil pri rozhodovaní o veci samej, ich námietky nie sú spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolaciemu súdu potom neostalo, než napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, z hľadiska jeho vecnej správnosti, potvrdiť, podľa § 387 ods. 1 CSP.

23/O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

24/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).